

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Kladně rozhodl v hlavním líčení konaném dne 21. dubna 2022 v senátu složeném z Mgr. Víta Sochovského, předsedy senátu, a přísedících Mgr. Martiny Semencové a JUDr. Barbory Zahálkové,

takto:

Obžalovaný

J. Š.

narozený [redacted] ve Slaném, trvale bytem náměstí Starosty Pavla 44, Kladno, aktuálně bytem [redacted], Kladno,

je vinen, že

v blíže nezjištěné době od 1. 2. 2020 do 30. 6. 2020 v pokoji, jenž obýval v bytě na adrese [redacted], Kladno, využil toho, že ho nezletilá poškozená A. V. [redacted] vnímala jako svého dědu a několikrát v týdnu ho navštěvovala, a opakovaně nejméně ve dvou případech ji osahával na prsou, genitáliích a hýždích, přičemž obžalovaný takto činil, i když věděl, že poškozené je teprve 7 let,

tedy

jednak jiným způsobem pohlavně zneužil dítě mladší patnácti let svěřené jeho doзору,

čímž spáchal

zvlášť závažný zločin pohlavního zneužití dle § 187 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku,

za což se odsuzuje

dle § 187 odst. 2 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **24 (dvaceti čtyř) měsíců**.

Dle § 81 odst. 1, § 82 odst. 1 tr. zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání **30 (třiceti) měsíců**.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu, je obžalovaný povinen zaplatit poškozené A. V. narozené , bytem , na náhradu nemajetkové újmy částku 20 000 Kč.

Podle § 229 odstavce 2 tr. řádu se poškozená se zbytkem svého nároku na náhradu nemajetkové újmy odkazuje na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. Důkazy provedenými v hlavním líčení byl zjištěn a prokázán skutkový děj tak, jak je popsán ve výroku tohoto rozsudku.
2. Obžalovaný Š. ve své výpovědi v rámci hlavního líčení popřel jednání, které je mu kladeno za vinu. Uvedl, že s nezletilou nic neměl, stejně tak není pravda, že by kdy vyháněl jejího bratra a pravda není ani to, že by mu matka dětí dala někdy facku. Rodinu poškozené zná asi 10 let, byli sousedi. Když rodinu poznal, děti už byly na světě, jsou nyní zhruba 4 nebo 5 let staré. Po určitou dobu žili i společně v jednom bytě, kde měl obžalovaný svůj samostatný pokoj. Takto to bylo dle odhadu obžalovaného asi dva týdny. S dětmi V. měl dobré vztahy, pomáhal s jejich hlídáním. Většinou si hráli, byl s dětmi sám jako jediný dospělý. To bylo asi třikrát. Vždy měl obě děti najednou, nestalo se, že by hlídal jen jedno z nich. Děti ho oslovovaly „dědo“. Koukali také na pohádky na DVD. Dával jim také nějaké sladkosti, oplatky. Když sledovali televizi, A. seděla na posteli vedle obžalovaného a její bratr koukal na televizi ve vedlejší místnosti. Od té doby, co byla celá věc nahlášena, už nejsou v kontaktu. Chodil s rodinou také na společné procházky. Neví, jak si má nařčení nezletilou vysvětlit, nikdy ji neosahával. Má za to, že si to vymyslela a je to z její hlavy. Byla kvůli tomu za ním V. V. od té se to dozvěděl. S paní H. o tom nemluvil. Poté už děti na hlídání nedostával. Sám obžalovaný nemá žádné děti, s manželkou byli bezdětní. Pokud jde o vztah pana I. a paní H. o tom příliš neví. Vybavuje si, že kvůli tomu byl vypovídat na policii, zastal se tehdy pana I. že děti netýrá a nebije. Jak na tom byli V. s penězi, to obžalovaný neví, půjčoval jim. Sám obžalovaný je nyní bez práce, byl propuštěn. Paní H. v rodině V. také vypomáhala, poslouchali ji. V současné době se obžalovaný cítí zdrav, s ničím se neléčí.
3. Při hlavním líčení byla dále v souladu s § 102 odst. 2 tr. řádu přehrána výpověď nezletilé svědkyně poškozené nezletilé A. V. Nezletilá byla k věci vyslechnuta dne 15. 7. 2020. K osobě obžalovaného uvedla, že mu říká „dědo“, ale není to nikdo, koho by měla ráda. Děda s nimi po určitou dobu bydlel, bylo to asi dva nebo tři měsíce. Když u nich bydlel, měl nezletilou obžalovaný rád, zval ji k sobě na pohádky, ale brášku naopak vyháněl a ona se na něho zlobila. Když koukali na pohádky, obžalovaný ji osahával, přičemž nezletilá názorně ukázala i místa, kde byla osahávána (prsá, mezi nohama a na zadku). Seděli při tom na posteli, obžalovaný byl vedle ní, usmíval se při tom a říkal něco, že chce jít za svou ženou, která už umřela. Nezletilá dále uvedla, že to takto bylo „tři dny“. Ve všech případech byli nezletilá i obžalovaný oblečení. Když k tomu došlo, nezletilá se styděla. Později už se to neopakovalo, když šly k dědovi na návštěvu, byla na něj nezletilá přísná. Že by jí obžalovaný říkal, ať to nikomu neříká, to se nestalo, svěřila se tetě A. H. a to asi druhý den.
4. Svědkyně V. V. která je omezena ve svéprávnosti, byla vyslýchána za přítomnosti své opatrovnice a při hlavním líčení vypověděla, že ví, proč je u soudu. Jde o osahávání její dcery A. S tím se dcera nejprve svěřila paní H. obžalovaný ji údajně měl sahat na prsa, mezi nohy a na zadek. Zda s tím dcera přišla i přímo za ní, to si již svědkyně není jistá.

Shodu s prvopisem potvrzuje Hana Malinová.

Obžalovaný byl jejich soused, když bydleli na [REDACTED] v Kladně. Nejdříve byl ve vlastním bytě, poté po určitou dobu měl i pokoj u nich v bytě. Dal ho tam bydlet pan I [REDACTED], protože u obžalovaného praskla voda. V tu dobu tedy sdíleli s obžalovaným kuchyň a koupelnu, jak dlouho to trvalo, to už svědkyně V [REDACTED] neví. Děti oslovovaly obžalovaného „dědo“. Pomáhal jim s hlídáním dětí, bylo to vícekrát, jak často, to svědkyně neví. Když se dozvěděla, že měl A [REDACTED] osahávat, neví, zda v té době ještě bydlel u nich. Stávalo se, že děti byly s obžalovaným samotné, svědkyně a její matka tou dobou byly i doma, ale v jiné místnosti. Když obžalovaný děti hlídal, chtěl mít v pokoji jen A [REDACTED]. T [REDACTED] vyhazoval. S tím se svědkyni svěřoval i sám syn. Když se o osahávání dozvěděla od paní H [REDACTED], svěřila to svědkyně své matce. Obžalovanému šla kvůli tomu vynadat. Sama s panem obžalovaným měla běžný sousedský vztah, ale jednou se stalo, že byla u něho koukat na televizi, seděli na posteli a obžalovaný se jí pokusil osahávat na přirození a na prsou. Neví, zda to bylo před tím či po tom, co se měla stát ta věc s A [REDACTED], ale už ho od té doby nemusela. O tomto zážitku s obžalovaným se svěřila své matce, ale už neví, co ta jí na to řekla. S A [REDACTED] která nyní žije u pěstounů, věc osahávání obžalovaným příliš nerozebíraly, svědkyně na ní ale pozorovala změny v chování, byla více zamlklá. Pokud jde o paní H [REDACTED], to je její bývalá opatrovnice, bydlela rovněž v sousedství na [REDACTED], jako oni a obžalovaný. Vztah s paní H [REDACTED] měla dříve dobrý, ale teď už to tak není, svědkyně se v ní zklamala. Bylo to v době, kdy svědkyně čekala malou V [REDACTED], kterou jí hned vzali. Když byla těhotná, paní H [REDACTED] ji jednou nebo dvakrát fyzicky napadla, až svědkyni tekla krev z pusy. Dostala facky. Svědkyni se stalo, že jí paní H [REDACTED] opakovaně lhala, dnes už jí nevěří a nemá v ní důvěru. Pokud však jde o její tvrzení ohledně A [REDACTED], která se H [REDACTED] svěřila, to jí svědkyně V [REDACTED] věří, protože ona sama měla s obžalovaným obdobnou zkušenost ohledně osahávání, které si nenechala líbit a když obžalovaného odstrčila, přestal. Když měla tuto zkušenost s obžalovaným, zda tam ještě děti chodily, to už svědkyně neví. Od pěstounky svědkyně slyšela, že se A [REDACTED] nyní bojí spát za tmy, dokud byla u nich doma, problém s tím nebyl. Svědkyni je divné, že dcera se jako první s celou věcí svěřila paní H [REDACTED]. O jejím partnerovi panu I [REDACTED] toho příliš neví, je jí známo, že se dost hádali a vybavila si i incident, kdy se I [REDACTED] polil benzinem a vyhrožoval, že se zapálí. Vybavila si, že vztah H [REDACTED] a I [REDACTED] se řešil i na nějakých výsleších u policie.

5. Svědkyně I [REDACTED] V [REDACTED] uvedla, že ví, proč je u soudu, jde o to, jak měl obžalovaný obtěžovat A [REDACTED]. Ta se s tím svěřila paní H [REDACTED] a poté své matce. Od současně pěstounky se při čekání na chodbě dozvěděla, že obžalovaný měl kromě osahávání nezletilou i „pusinkovat“. Obžalovaného poznala v době, kdy se nastěhovali do [REDACTED] v Kladně, kde tou dobou již obžalovaný žil. Měl v té době samostatný byt, ale po určitou dobu s ním žili i v jednom bytě, kdy on užíval jeden pokoj, který měl vybavený skříní, postelí a televizí. Děti říkaly obžalovanému „dědo“, měly s ním dobrý vztah, proto když se svědkyně dozvěděla, co se mělo stát, nechtělo se jí tomu věřit. Když se o věci ona a dcera dozvěděly od paní H [REDACTED], upozornila je také sociální pracovnice, že by se to mělo hlásit, jinak by z toho mohly mít problém, a proto šly později na policii. Mohlo to být s prodlevou asi týden či čtrnáct dní. S obžalovaným to neřešily. Na vnučce změny v chování nepozorovala, ale A [REDACTED] se jí svěřila, že jednou z auta obžalovaného zahlédla a úplně se rozklepala a plakala. I dcera (V [REDACTED] V [REDACTED]) se svědkyni svěřila s tím, že si na ni měl obžalovaný dovolovat. Dozvěděla se to až poté, co se stala ta věc s A [REDACTED]. S paní H [REDACTED] si svědkyně nic neudělala, ale vztah H [REDACTED] a V [REDACTED] se po čase pokazil. Proč tomu tak bylo, si již nevybavila. Paní H [REDACTED] dělala V [REDACTED] opatrovnici, ale o peníze se dle svědkyně starala zvláště, např. jim sice nakupovala, ale stěží z toho šlo něco uvařit. Pokud jde o hlídání dětí, jednou je měl obžalovaný na starosti úplně, a to když jela svědkyně za svou dcerou na návštěvu do Beřkovic. Šlo asi o dvě až tři hodiny. Jinak si bral obžalovaný děti na dozor do svého pokoje, kde většinou společně sledovali v televizi pohádky a dával jim nějaké sladkosti. Vybavuje si, že obžalovaný tam chtěl hlavně A [REDACTED]. T [REDACTED] vyhazoval s tím, že zlobí, pak zůstal obžalovaný s A [REDACTED] sám. Od sociální pracovnice se dozvěděly, že snad měl obžalovaný dětem

pouštět i porno, ale jim děti nic takového neříkaly. Nikdy se nestalo, že by si od obžalovaného půjčovali peníze, když potřebovali, řekli paní H. Svědkyně si nevybavuje, že by jí kdy A. lhala, to spíše T. O vztahu paní H. a I. ví, že se často hádali a bylo to mezi nimi zvláštní. Stalo se i, že to řešila policie, to když se I. polil benzinem. Že by někdy obžalovaný byl kvůli vztahu I. a H. na policii, o tom není svědkyni nic známo.

6. Svědkyně A. H. uvedla, že obžalovaného zná velmi dlouho. Jsou dlouholetí sousedé, znala i jeho manželku. O celé věci se dozvěděla tak, když ji jednou sama A. oslovila ohledně něčeho s „dědou“, jak říkala obžalovanému. Poodešly tedy stranou a A. se v přítomnosti i své matky a babičky svěčila s tím, že ji měl obžalovaný osahávat na prsou i níz. Byly u toho tedy jak ona, tak i matka a babička nezletilé poškozené. Stalo se to právě v den, kdy se svědkyně H. pohádala s partnerem a byla tam i policie. Proto šly kousek stranou, když za ní A. přišla. Když se jim A. svěčila, policisté už na místě nebyli. Babička nezletilé tomu nevěřila. Svědkyně slyšela, že jí měl obžalovaný nabízet i sňatek. Sama svědkyně z té informace od nezletilé byla v rozpacích, ale to jak jim věc podala, jak u toho vypadala, tak jí svědkyně věřila. Informace o osahávání poté doputovala k sociální pracovníci, která byla vcelku rázná a ihned chtěla, aby se to řešilo na policii. Než k oznámení došlo, nastala dle svědkyně určitá prodleva. Jak přesně dlouhá, nebyla schopna přesně určit. Pro ni samotnou to bylo těžké, jelikož V. dál fungovaly s obžalovaným jako by se nic nestalo. Její konflikt s bývalým partnerem I. řešila policie, přičemž v této věci vypovídal i obžalovaný. Podávala trestní oznámení kvůli domácímu násilí. Svědkyně se domnívá, že byl na straně I., ale nikdy se mu kvůli tomu nechtěla mstít. Pokud by tomu tak bylo, běžela by na policii sama, ale jelikož si nebyla stoprocentně jistá, stále u ní byla určitá míra nejistoty. Obžalovaný měl na hlídání děti poměrně často, bylo to až třikrát týdně, co se při něm dělo neví, nebyla u toho, ale slyšela, že často koukali na televizi. Zprvu hlídal A. i T., později už jen děvče. T. se svědkyni svěchoval, že ho tam děda nechce. A. o obžalovaném mluvila hezky, později už se s ním ale nechtěla vidat. Sama svědkyně se nakonec odstěhovala, ale má za to, že po oznámení A. už hlídání obžalovaným ustalo. Obžalovaný po nějakou dobu žil i přímo s V., jak to měli s penězi, svědkyně neví, slyšela různé informace od obou stran. S obžalovaným se bavili i o té věci s A., snažil se ji přesvědčit, že lžou, líčil jí také, že měl mít poměr s V. Ona to popřela, že prý si na ní jen dovoloval, ale ona mu prý za to dala facku. Svědkyně připustila, že jí V. lhaly, a to i ve vážných věcech, ale v tomto jí svědkyně věří, a to i proto, jak věc líčila sama A. S tou měla svědkyně vždy dobrý vztah. Svědkyně byla opatrovnící její matky, bylo jí nabídnuto a přijala ho. Finance vždy spravovala tak, jak jí bylo určeno soudem. Obžalovanému peníze půjčovala, ale vždy se nakonec nějak dohodli na jejich vrácení.

7. Svědkyně I. Č. vypověděla, že je nynější pěstounkou T. a A. Má je u sebe asi od listopadu 2021. A. se svědkyni svěčila s tím, že ji soused, ke kterému chodila na pohádky, osahával. Ukázala jí i rukou, co přesně jí dělal. Svědkyně ji upozorňovala, že to je vážná věc, o které se nemůže lhát, ale ona s pláčem trvala na tom, že je to pravda. Svěčila se asi po dvou měsících, co byla u svědkyně. Probírala to s nezletilou vícekrát, i než šla k soudu, znovu se ujišťovala, že je vše pravda, aby nevypovídala u soudu nesmysly. Nezletilá se ptala, zda bude obžalovaný u soudu a říkala, že už ho nechce vidět. Dříve se stalo, že jeli do Kladna a nezletilá ho zahlédla a křičela, že to je ten pán, ten soused. Nezletilá ho oslovovala i jako dědu. Nezletilá svědkyni popisovala, jak k dědovi chodili na sladkosti a pohádky, a že T. vyhazoval z pokoje. S tím se jí svěčil i on sám, žádné osahávání ale prý neviděl. A. říkala, že to bylo asi dvakrát. Když sleduje televizi, vůbec dle svědkyně nevnímá okolí, musí se na ni zvýšit hlas, aby vnímala. Nezletilá o celé věci mluví vcelku často, stále s tím není srovnaná, už byly u psychiatra, ještě je čeká psychologie. Za tu dobu, co má svědkyně děti u sebe už pozná, když lžou. Ve věci ohledně obžalovaného ji však nelže. O mamince i babičce mluví nezletilá hezky, zlobí se na sociální pracovníci, vnímá jako křivdu, že byla matce odebrána. O paní H. se nezmiňuje.

nezletilá vůbec. Dle svědkyně byly a jsou A [redacted] i T [redacted] velmi zanedbané děti. Jejímu manželovi se A [redacted] s ničím nesvěřila, důvodem je, že jde o muže. Na obžalovaného si vzpomene zhruba jednou za měsíc, nechce, aby se jezdilo do Kladna nakupovat, aby ho nepotkala. Svědkyně u ní pozoruje, že je poměrně lítostivá a plačtivá, také se stydí při koupání, a to i před bratrem.

8. Svědek S [redacted] I [redacted] uvedl, že o incidentu, který se týká obžalovaného a nezletilé A [redacted] V [redacted], se dozvěděl od policistky, která ho upozornila, aby si od zmíněných dětí V [redacted] držel odstup. Zmínila se mu, že obžalovaného někdo nahlásil. Neřekla mu o tom ani jedna z V [redacted], ani jeho bývalá partnerka H [redacted]. Svědek žil v té době na stejné adrese jako ostatní, tj. na [redacted]. V [redacted] tam měli svůj byt a obžalovaný také, ale po dobu asi dvou týdnů, kdy byla v jeho bytě porucha, žil v bytě s V [redacted]. Stejně jako ostatní v domě obžalovaného i svědek I [redacted] oslovuje jako „dědu“. Sám svědek má šest dětí a nikdy u obžalovaného nepozoroval jakékoliv závadné chování. Děti mu přímo hlídat nedával, ale občas mu na ně obžalovaný dohlédl. Když obžalovanému zemřela manželka, začal V [redacted] navštěvovat více, často za ním také chodila V [redacted] s dětmi. Obžalovaný byl svědkův kolega v práci. Když vezme v potaz své zkušenosti se všemi aktéry celé věci, tak jak je svědek zná, má za to, že to obžalovaný neudělal. Dle jeho mínění má v celé věci prsty V [redacted] V [redacted]. Byť si je svědek vědom, že je nesvéprávná (omezená ve svéprávnosti – pozn. soudu) je dle jeho názoru také pěkně „vyčůraná“, prolhaná a zákeřná. Jak T [redacted], tak i A [redacted] měli obžalovaného rádi a často za ním chodili. Zda měl obžalovaný intimní poměr s V [redacted] či I [redacted] V [redacted], to není svědkovi známo. Dle svědka není sice obžalovaný příliš chytrý, ale také u něj nikdy nepozoroval zapomnětlivost, v práci fungoval normálně. Svědek nikdy nezaznamenal, že by děti od V [redacted] šly k obžalovanému samy, vždy nejméně v doprovodu V [redacted]. I když už se svědek od policie dozvěděl, co se mělo stát, chodily dál děti za obžalovaným, matka i babička je nechávaly.
9. Znalec MUDr. Luboš Zdrůbek, znalec z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie odkázal v plné míře na závěry svého znaleckého posudku, který zpracoval k osobě obžalovaného. U něho byla dle znalce zjištěna mnoho let probíhající organická demence. Ta se projevuje např. poruchou paměti, poruchou koncentrace, poruchou všípivosti, poruchou výbavnosti či poruchou orientace v sociální situaci. Současně u obžalovaného nebyly zjištěny žádné známky patologické sexuality a ani žádné známky sexuální deviace, což dle znalce znamená, že případnou příčinou jednání obžalovaného by byla právě již zmíněná organická demence. Vyšetřením bylo zjištěno, že obžalovaný je v podstatě asexuální. S ohledem na charakter choroby není dle znalce na místě ukládat ochranné léčení, které v tomto případě nemá žádný smysl. Je případně na zvážení samotného obžalovaného a bylo mu to doporučeno, aby navázal kontakt s praktickým či případně odborným lékařem, který by medikamentózně tlumil a stabilizoval jeho stav. U obžalovaného se organická demence mísí také s demencí Alzheimerovského typu, která se projevuje poruchami paměti. Zásadním způsobem u těchto osob vážne tzv. novopaměť, kdy si nepamatují bezprostřední prožitky, ale nemají problém vzpomenout si na některé detaily ze svého dětství. Organická demence se neprojevuje silnějšími a slabšími chvilkami, je stav progradující. S ohledem na skutečnost, že je obžalovaný osobou s hraničním intelektem, nemusely u něho být projevy demence až tak křiklavé, nicméně dle znalce je u něho přítomna již více let. U osob s poruchami novopaměti je možné, že dochází k úplným výpadkům paměťové stopy.
10. PhDr. Štěpán Vymětal, znalec z oboru zdravotnictví se specializací na klinickou a forenzní psychologii dětí a dospělých, v úvodu výsledku odkázal na závěry svého posudku s tím, že v mezidobí nezjistil nic, co by na závěrech cokoliv měnilo. Nezletilou popsal jako intelektově podprůměrnou s jednoduše komponovanou osobností. Při líčení předmětné věci líčila nezletilá projednávanou věc rámcově v souladu s výpovědí na policii. Nebyly u ní zjištěny známky zvýšené lhavosti. Vzpomínky měly tendenci šednout a ustupovat, její projev, jak jej měl znalec možnost

Shodu s prvopisem potvrzuje Hana Malinová.

osobně hodnotit, byl spontánní a autentický. Nebyly patrné žádné nápadnosti ani motivace, které by signalizovaly lhavost či sklony ke konfabulaci u nezletilé. Stejně tak nebyly patrné známky traumatu, nezletilá spíše věc vnímá jako banální nepříjemnou situaci. S ohledem na nekomplikovanou osobnost nezletilé by lež byla v tomto případě snáze odhalitelná. Pokud jsou u nezletilé s odstupem zaznamenány poruchy spánku či stydlivost při osobní hygieně, nelze dle znalce hovořit již jen na základě těchto skutečností o rozvoji traumatu, neboť nezletilá prošla změnou výchovného prostředí a byla odebrána matce, kdy nejprve se nacházela v ústavu a nyní u pěstounů. Samotná stydlivost vůči mužům je rovněž průvodním jevem puberty a předpuberty, a rovněž tak sama o sobě nemusí souviset s projednávanou věcí. Nezletilá byla při vyšetření spontánní, živá, veselá, symptomy traumatu, jako flešbky, vtíravé vzpomínky na událost, nic z toho zjištěno nebylo. S ohledem na intelekt nezletilé je rovněž nepravděpodobné, že by nezletilá záměrně projevy traumatu zastírala. Dle znalce není žádoucí, aby byly vzpomínky u nezletilé ožívovány a byla nucena se o věci znovu bavit a oživovat ji. U nezletilé bylo zjištěno, že její přirozené obranné mechanismy jako zapominání a šednutí vzpomínek, jejich vytěšňování, což je patrné i nato, že nezletilá líčí událost rámcově stejně, aniž by měla tendence cokoliv zveličovat či přidávat nové detaily.

11. K důkazu byly dále provedeny listinné důkazy. Z listiny o jmenování opatrovníka bylo zjištěno, že od 18. 1. 2021 je opatrovníkem V. V. Statutární město Kladno, přičemž výkon rodičovské odpovědnosti byl opatrované pozastaven v plném rozsahu ve vztahu k nezletilým T. a A. (poručnicí byla nezletilá A. ustanovena již 9. 9. 2013 její babička I. V.). Dříve vykonávala funkci opatrovníka A. H., kdy důvodem odvolání z funkce byly jednak rodinné problémy původní opatrovnice také fakt, že se odstěhovala z adresy na v Kladně, jak se podává z odůvodnění rozsudku zdejšího soudu čj. 42P 404/2013 – 334.
12. Ze zpráv o nezletilých A. a T. V. bylo zjištěno, že děti byly od 18. 5. 2021 umístěny do ústavní výchovy v Dětském domově Sedlec-Prčice. Od 27. 12. 2021 jsou obě děti v péči manželů I. a I. Č. Ze zprávy je taktéž patrné, že děti byly ještě před dětským domovem umístěny v Klokánku, protože je kladen důraz na citlivou péči s nimi právě pro časté změny v péči. Ze zprávy pracovníce OSPOD Magistrátu města Kladna ze dne 30. 7. 2020 bylo zjištěno, že I. V. se dne 8. 7. 2020 v rámci pravidelné konzultace ve Středisku ROSA svěřila, že s rodinou V. po nějakou dobu bydlel obžalovaný, který měl osahávat nezletilou A. Ta se s tím svěřila paní H., která měla I. V. nabádat k tomu, aby věc neohlašovala. Dle pracovníce OSPOD je zřejmé, že si babička nezletilé neuvědomuje závažnost situace. H. naopak popřela, že by I. V. od oznámení zrazovala, ale nabádala ji k tomu, ať vše ohlásí na PČR.
13. Ze zprávy o spolupráci s rodinou zpracovanou Střediskem ROSA dne 8. 7. 2020 bylo zjištěno, že tato se vztahuje k období od února do července 2020, kdy probíhaly konzultace v rodině V. Zpráva upozorňuje, že ačkoliv je poručnicí dětí I. V., panují jisté pochybnosti o její schopnosti zajistit dětem adekvátní péči, neboť dříve jí významně pomáhala paní H. a její partner pan I. kteří se však dramaticky rozcházejí, což ovlivňuje i rodinu V. Při konzultaci 8. 7. 2020 byla přítomna kromě I. V. také její dcera. I. V. sdělila, že byla paní H. nabádána k tomu, aby o panu I. neříkaly pravdu na policii. V. dále při konzultaci uvedla, že se zlobí na obžalovaného, kterému říkají „dědo“, a který s nimi bydlel nějakou dobu ve společném bytě. V. v rámci konzultace měla sdělit, že obžalovaný osahával její nezletilou dceru. Tuto informaci mají ona i její matka (I.) od paní H. S nezletilou to poté řešila V. V., které A. osahávání ze strany obžalovaného potvrdila. Nezletilá následně danou informaci potvrdila i doprovázející pracovníci, které sdělila, že: „mamka se zlobí na dědu, protože ji

(nezletilou) *osahával*.“ Na popud pracovnice zakreslila místa, na kterých ji měl obžalovaný osahávat, šlo o prsa, zadek a rozkrok. O věci hovořila dle zprávy zcela běžným způsobem bez zásadního emočního zabarvení, usmívala se. Dodala současně, že jí to bylo nepříjemné, ale styděla se o tom mluvit. Uvedla také, že její matka u osahávání nezletilé obžalovaného přistihla.

14. Z lékařských zpráv MUDr. Světlany Kroftové z ambulance dětské a dorostové psychiatrie, které byly vypracovány k nezletilé A [] a nezletilému T [], bylo zjištěno, že nezletilou trápí poruchy spánku, plačtivost a nerada si myje intimní partie. Lékařce nezletilá popsala, že byla osahávána sousedem, bylo to asi tak dvakrát, pak tam přestala chodit. Bratr (roč. []) nezletilé doplnil, že obžalovaný měl nezletilou i „pusinkovat“. Obě děti shodně popsaly, že matka se o ně nestarala, babička ano. Nezletilý T [] taktéž lékařce popsal, že se bál, že obžalovaný jeho sestře něco udělá, tušil, že dělá sestře něco nesprávného. Sestře dával více sladkostí, než jemu, což bylo nezletilému líto. Máma se o věci kolem sestry nezajímala, později kvůli tomu ale byli na policii.
15. K osobě obžalovaného S [] bylo zjištěno, že jde o osobu doposud zcela bezúhonnou, jak přestupkový rejstřík, tak také opis Rejstříku trestů jsou v jeho případě prosty jakýchkoliv záznamů, a stejně tak vyznívá pozitivně i zpráva o jeho pověsti zpracovaná Magistrátem města Kladna. Ze zprávy Úřadu práce ČR bylo zjištěno, že obžalovaný byl v evidenci uchazečů o zaměstnání veden v období od 27. 1. 2011 do 26. 10. 2015, kdy byl sankčně vyřazen pro neprojednání doporučeného zaměstnání. Žádné dávky nepobírá. Ze zprávy ČSSZ bylo k obžalovanému zjištěno, že tento ač je evidován bez jakýchkoliv relevantních záznamů, žádný typ důchodu mu není vyplácen.
16. Na základě takto provedeného dokazování má soud za to, že byly provedeny všechny nezbytné důkazy, které mohly přispět k objasnění skutečného stavu věci. Po zhodnocení výše uvedených důkazů, které soud hodnotil jak jednotlivě, tak jako soubor ve vzájemné souvislosti v souladu s § 2 odst. 6 tr. řádu, dospěl k přesvědčení, že vina obžalovaného byla ve vztahu k jednání popsanému ve výrokové části rozsudku prokázána bez jakýchkoli pochybností. Je nepochybné, že obžalovaný se dopustil žalované trestné činnosti v rozsahu a způsobem popsaným v uvedené části rozsudku.
17. Jednání obžalovaného bylo prokázáno především výpovědí nezletilé A [] V [], kterou měl soud možnost zhlédnout v rámci hlavního líčení v podobě audiovizuálního záznamu. Soud tak mohl hodnotit nejen výpověď po její obsahové stránce, ale rovněž tak bylo možno pozorovat, jak nezletilá v průběhu líčení z hlediska projednávané věci klíčových událostí působila. V kontextu této výpovědi, pak dospěl k závěru, že šlo o výpověď autentickou, kdy nebyly zjištěny žádné známky ovlivnění, a to ani v podobě např. nevhodných či návodných dotazů. Současně je třeba říci, že poškozená byla znalecky vyšetřena a nebylo shledáno nic, co by zásadním způsobem podkopávalo její důvěryhodnost v očích soudu. Naopak bylo zjištěno, že jde o dívku, jejíž osobnost je koncipována vcelku jednoduše, a rovněž tak i její intelektové schopnosti v podstatě vylučují, aby byla schopna udržet a opakovaně reprodukovat složitější lež. V tomto ohledu je pak třeba dodat, že nezletilá po celou dobu a všem, kterým informaci o osahávání svěřila, líčila v podstatných ohledech zcela shodně. Současně však docházela k určitým odchylkám, které nasvědčují tomu, že vzpomínky na událost do určité míry bledly, avšak nešlo o naučený scénář, který by odříkávala v téže neměnné podobě. Liší se např. počet, kolikrát měla být ze strany obžalovaného osahávána, což dle názoru soudu může nasvědčovat tomu, že jí postupem času vzpomínky splývají. Nezletilá informaci o osahávání postupně svěřila svým nejbližším, „tetě“ A [] H [], sociální pracovníci, posléze v rámci výpovědi na policii, dále znalci a konečně také nynější pěstounce a lékaře z psychiatrické ambulance pro děti. Nutno podotknout, že ve většině případů byly události líčené nezletilou soudu reprodukovány jednotlivými posluchači, přesto však je zcela evidentní, že nezletilá A [] od počátku hovořila o tom, že byla obžalovaným

osahávána v době, kdy ji hlídal a kdy koukali na televizi. Shodně popisovala místa, na která ji sahal i to, že jí byla věc nepříjemná. Důvěryhodnost nezletilé a její výpovědi umocňuje v očích soudu také vyjádření nezletilé vůči pěstounce, které se svěřila zcela spontánně bez toho, aby byla vedena dotazy. Svědkyně Č. také před soudem uvedla, že již na nezletilé pozná, kdy lže a ona sama v tomto nezletilé věří. Věřící jí také soud, mimo jiné i proto, jak např. v rámci výpovědi na policii líčila, co obžalovaný u osahávání říkal, kdy popsala, že se choval divně a hovořil o tom, že chce jít za svojí ženou, která už ale umřela, což je pro svou nelogičnost právě taková odpověď, kterou by nezletilá stěží mohla mít naučenou či vnuknutou někým dalším a svědčí o její bezprostřednosti. Současně je třeba podotknout, že zmatečnost až podivnost uvedeného vyjádření obžalovaného koresponduje se zjištěními o osobě obžalovaného, u něhož mohl soud i v rámci hlavního líčení pozorovat, že se mnohdy ztrácí v orientaci a komplikovanější dotazy v řízení před soudem mu činily nemalé potíže. Diagnóza stanovená znalcem pak do tohoto obrazu o obžalovaném zcela zapadá.

18. Současně je třeba jedním dechem dodat, že velmi komplikované byly i výsledky V. a I. V. a to pro jejich limitované intelektové schopnosti. Přesto nebylo shledáno, že by se v podstatných okolnostech uchýlovaly k odpovědím, za nimiž by byla znát snaha vyhovět soudu jakoukoliv odpovědí. Po provedeném dokazování má soud za nesporné, že jak matka, tak ani babička nezletilé nevytvářely pro nezletilou právě nejpodnětnější výchovné prostředí, aniž by tím chtěl soud jakkoliv zpochybňovat jejich citové vazby k dětem. Po výpovědích těchto svědkyň však soud jednoznačně vyloučil obhajobou naznačovanou konstrukci o možném motivu, pro který měl být obžalovaný z předmětného jednání nařčen. Tento měl pocházet od svědkyně H., která když byla ve sporu se svědkem I., tak obžalovaný na policii vypovídal v jeho prospěch, v důsledku čehož na něho měla mít vztek a trestní řízení mělo být určitou formou pomsty. Tato varianta však předpokládá, že by svědkyně H. dokázala naučit příběh o osahávání nejen nezletilou, ale rovněž tak i jejího bratra T., který ve shodě se sestrou líčil události pěstounce a dětské psychiatrické (bezprostředně se soud s jeho výpovědi seznámit nemohl). Dalšími v tomto uvažovaném komplotu by pak nutně musely být matka a babička nezletilé, které však také nedisponují intelektem, který by takovému plánu prospíval a současně je rozhodně nelze podezírat z přílišné náklonosti ke svědkyni H. Naopak obě se o ní vyjádřily tak, že byt' jí dříve věřily a měly jí rády, nyní je situace opačná. Pripustily, že jim svědkyně H. měla často lhát. V. V. také po určitém zdráhání v slzách soudu svěřila, že ji svědkyně H. v minulosti fyzicky napadla, proč se na ni doposud zlobí. Za těchto okolností skutečně nelze předpokládat, že by svědkyně podpořily eventuální vykonstruovanou výpověď proti obžalovanému, vůči kterému nebyl soudem na jejich straně zjištěn žádný motiv pro to, aby mu cíleně škodily.
19. Nutno zdůraznit, že svědkyně H. ani nebyla tím, kdo celou věc ohlásil policii, přičemž před soudem objasnila motivaci k určité zdrženlivosti, kdy jednak měla informaci od nezletilé zprostředkovaně, ale také o ní již měly vědět právě matka a babička nezletilé. Na tomto místě považuje soud za vhodné poukázat na rozpory ve výpovědích uvedených tří žen o tom, která měla být tou první, komu se nezletilá svěřila. Je totiž nesporné, že informace o osahávání nezletilé se k policii donesla až s několikátýdenním zpožděním poté, co se tato informace dostala k sociálním pracovnícím, jež matku a babičku nezletilé upozornily, že by to policie měla vědět, a pokud ne, tak z toho mohou mít problém i ony samy. Právě v tomto lze spatřovat dle soudu jednoznačný motiv matky i babičky vypovídat tak, že o osahávání se nezletilá první svěřila svědkyni H., čímž v podstatě při svém uvažování přenášejí odpovědnost za zpožděné oznámení na svědkyni H. Ještě ve zprávě střediska Rosa ze dne 8. 7. 2020 při tom figuruje zápis o tom, že nezletilá na dotaz, komu informaci svěřila, sdělila, že její matka obžalovaného při osahávání viděla. Později na policii již nezletilá vypovíдала, že první se svěřila svědkyni H., avšak nelze vyloučit, že v tomto dílčím ohledu se snažila nezletilá chránit

svou matku. Bez povšimnutí totiž nelze ponechat ani ten fakt, že V. V. ve své výpovědi před soudem uvedla, že své dceři věří i proto, že to obžalovaný zkoušel i na ni. Pokud by se tak stalo před incidentem s nezletilou, je otázkou, jak mohla připustit, že obžalovaný bude na děti dohlížet, pokud až poté, pak není zřejmé, proč o jejím osahávání, neinformovala už policii. Přihlédne-li však soud k omezení svéprávnosti V. V., je hledání logiky v jejím chování pochopitelně složité a jistě ani ona sama důsledky svých činů mnohdy nedomýšlí.

20. Pro závěr soudu o vině obžalovaného tak svědčí nejen výpověď samotné nezletilé, ale i důkazy další, které pomohly objasnit a rozkrýt dynamiku vztahů mezi jednotlivými osobami, které byly na celé věci zainteresovány. Výpovědi všech ostatních svědků, kteří byli v dané věci slyšeni, bylo totiž třeba nahlížet optikou toho, že jde v jejich případě o reprodukci toho, co slyšeli od nezletilé popř. jiné osoby, která jim informaci o incidentu podala.
21. Významným faktem, který podporuje závěr o vině obžalovaného je konečně také jeho diagnóza, k níž dospěl soudní znalec z odvětví psychiatrie. Tento taktéž přesvědčivým způsobem objasnil zdánlivý rozpor v důkazním řetězci, kdy u obžalovaného nebyla zjištěna žádná sexuální odchylka či preference směrem k osobám prepubertálním či dětem. U obžalovaného byla zjištěna léta probíhající organická demence, která výrazně ovlivňuje jak jeho paměť, tak i chování, kdy znalec připustil, že může být spouštěčem předmětného jednání obžalovaného. Tento ač opakovaně při hlavním líčení své jednání popíral tak skutečně může být zcela pevně přesvědčen o své nevině, kdy není vyloučena ani verze, že si incidenty s nezletilou nepamatuje. Důkazy však v dané věci svědčí jednoznačně o jeho vině. Krátce se v tomto ohledu vyjádří soud k výpovědi svědka I. u něhož byla zaznamenána zjevná snaha líčit obžalovaného až v nekriticky pozitivním světle. Je třeba dodat, že on sám tak skutečně může svého dlouholetého přítele a souseda vnímat, avšak zároveň je třeba uvést, že z hlediska projednávaného skutkového děje byl svědek I. v podstatě nadbytečným svědkem, který pochopitelně neměl a nemohl mít odpovídající povědomí o věci, když se mu donesla až od policie.
22. V kontextu všech provedených důkazů dospěl soud k jednoznačnému závěru o vině obžalovaného, který se odráží v popisu jeho jednání ve výrokové části rozsudku. Soud má za spolehlivě a bez pochybností prokázané, že se skutek stal tak, jak je popsáno ve výroku tohoto rozsudku, a že to byl právě obžalovaný, kdo byl jeho pachatelem.
23. Po právní stránce pak soud hodnotil jednání obžalovaného odlišně od obžaloby, resp. přisvědčil toliko právní kvalifikaci jednání, jakožto trestného činu pohlavního zneužití dle § 187 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku. Pohlavním zneužitím podle § 187 odst. 1 se rozumí vykonání soulože nebo jiný způsob pohlavního zneužití osoby mladší patnácti let. Podle odst. 2 je pak čin kvalifikován, pakliže se ho pachatel dopustí na dítěti mladším patnácti let svěřeném jeho doзору, zneužívaje jeho závislosti nebo svého postavení a z něho vyplývající důvěryhodnosti nebo vlivu.
24. Poškozená A. V. byla a je osobou mladší patnácti let, o čemž obžalovaný nepochybně věděl. Obžalovaný se na ni nedopustil soulože, avšak jím prováděné opakované (nejméně ve dvou případech) osahávání na místech, která jednoznačně evokují sexuální podtext a snahu o sexuální vzrušení obžalovaného na těle ani ne osmileté nezletilé, představují zásah do pohlavní sféry nezletilé, kterýžto je již dostatečně intenzivní na to, aby bylo možno hovořit o pohlavním zneužití. Osahávání erotogenních zón na těle nezletilé, včetně oblasti rozkroku v nejméně dvou případech dle názoru soudu naplňuje znaky skutkové podstaty trestného činu pohlavního zneužití dle § 187 odst. 1 tr. zákoníku, a to i přes skutečnost, že k němu docházelo přes šaty poškozené. Obžalovaný se nad to, jednání vůči nezletilé dopouštěl v době, kdy ji měl tzv. na hlídání, tj. byla v té době svěřena jeho doзору bez přítomnosti další dospělé osoby.

Nezletilá oslovovala obžalovaného „dědo“, z čehož je patrné, že jej vnímala jako dospělou a důvěryhodnou autoritu.

25. Pokud jde o státním zastupitelstvím kvalifikovaný souběh trestných činů dle §§ 187 a 201 tr. zákoníku, tento sice není *a priori* vyloučen, nicméně současně nenastává automaticky a vždy je třeba případ od případu posuzovat vliv předmětného jednání na vývoj poškozeného. V tomto směru nebylo v projednávaném případě zjištěno, že by obžalovaný nezletilou k čemukoliv sváděl, resp. nutno přihlížet k tomu že namísto jejího aktivního přičinění spíše využíval odvedení její pozornosti televizí a věku natolik nízkého, že situaci v podstatě nemohla adekvátně rozumět. Soud nedospěl k závěru, že jednání obžalovaného v posuzované věci bylo z hlediska prožitku nezletilé natolik intenzivní, že mohlo na její zejména mravní a citový vývoj působit způsobem, který předpokládá skutková podstata trestného činu ohrožování výchovy dítěte, jakkoliv jde o delikt ohrožovací.
26. Po subjektivní stránce veškeré jednání obžalovaného vykazuje nezpochybnitelné znaky tzv. přímého úmyslu. Dle mínění soudu nelze jednání obžalovaného hodnotit jinak, než právě jako úmysl přímý, neboť ze způsobu, jakým si obžalovaný počínal, není možno pochybovat o tom, že zcela jistě věděl, co činí a činil tak vůči poškozené vědomě a záměrně, byť jeho rozpoznávací schopnost byla vlivem organické demence podstatnou měrou snížena.
27. Při úvahách o druhu a výši trestu soud vyšel z § 39 tr. zákoníku, jakož i kritérií uvedených v § 125 odst. 1 tr. řádu. U obžalovaného byla shledána převaha polehčujících okolností. Je osobou doposud zcela bezúhonnou, přičemž jde o pachatele narozeného v roce 1956, který se po celý život vyhýbal konfliktům se zákonem. Za okolnost, která do značné míry ovlivnila jednání obžalovaného nutno hodnotit také to, že trpí neléčenou a doposud u něho nediagnostikovanou organickou demencí, která byla spouštěčem jeho jednání. Naopak žádné zásadně přitěžující okolnosti na straně obžalovaného shledány nebyly, snad vyjma věku nezletilé, který byl hluboko pod hranicí 15 let, jež daná skutková podstata předpokládá. Při zohlednění všech předestřených aspektů vyhodnotil soud jako adekvátní trest podmíněný, uložený na samé spodní hranici zákonné trestní sazby, s odkladem na zkušební dobu v trvání 30 měsíců. Délka zkušební doby vychází mj. z toho, že ač je obžalovaný osobou dosud bezúhonnou, nelze přehlédnout, že jeho zdravotní stav není léčitelný, průběh organické demence lze jen tlumit a stabilizovat, přičemž se z hlediska ochranné funkce trestu jeví jako vhodnější zkušební doba nikoliv jen krátkodobá.
28. Pokud jde o nárok nezletilé poškozené, ta se k trestnímu řízení připojila řádně a včas s nárokem na náhradu nemajetkové újmy v částce 50 000 Kč spolu se zákonným úrokem z prodlení. Předně je třeba uvést, že od doby spáchání trestného činu již uplynuly téměř dva roky, což je v měřítku života poškozené značná doba a otázka nynějších dopadů do jejího života a vývoje by vyžadovala podrobnější zkoumání a dokazování, které však přesahují účel samotného trestního řízení. Pominout rovněž tak nelze ani další faktory, které mohly psychiku nezletilé významně ovlivnit, jako je odebrání matce, střídání výchovného prostředí od Klokánku, přes dětský domov až po pěstounskou péči. V tomto směru pak poměrně výrazně vyvstává nutnost řešení otázky příčinné souvislosti, což na podkladě toliko opatřených a provedených důkazů nebylo možno spolehlivě uzavřít. Na druhou stranu je na podkladě provedeného dokazování nepochybné, že není na místě ani odkázat poškozenou s celým nárokem na řízení ve věcech občanskoprávních, jelikož skutková zjištění soudu o činu spáchaném vůči nezletilé A. V. postačují k závěru, že se v posuzovaném případě jednalo o zásah do jejích osobnostních práv. Ten pak nutno považovat za závažný (právní kvalifikace zvláště závažného zločinu), kdy tímto neoprávněným zásahem samo o sobě došlo ke snížení její důstojnosti ve značné míře, přičemž soud neshledává za postačující toliko morální zadostiučinění zvláště, hovoříme-li o nezletilé dívce v nynějším věku necelých deseti let. Tento závěr platí i přesto, že závěry znaleckého posudku o duševním stavu poškozené

hovoří spíše o příznivé prognóze do budoucna. V okamžiku, kdy poškozená vypovídala o věci na policii, rovněž nevykazovala známky zásadní traumatizace, spíše naopak. Přesto jednání obžalovaného směřovalo vůči formující se osobnosti dítěte ve velmi nízkém věku, osobě bezbranné, kdy navíc útok zasahoval do intimní sféry její osobnosti. Toto bylo umocněno také tím, že obžalovaný takto jednal vůči dívce ve věku, kdy dítě ještě nemá a ani nemůže mít vytvořen náležitý a zdravý vztah k otázkám sexuálního života. Jako odpovídající kompenzaci s ohledem na míru a četnost jednání obžalovaného vyhodnotil proto soud částku 20 000 Kč a se zbytkem odkázal poškozenou na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů ode dne jeho doručení ke Krajskému soudu v Praze prostřednictvím Okresního soudu v Kladně. Pokud bude odvolání podáno, musí být ve shora uvedené lhůtě, případně v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu, také odůvodněno, a to tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které mu předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Kladno 21. dubna 2022

Mgr. Vít Sochovský v. r.
předseda senátu